

Sygn. akt VIII K 521/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

22 maja 2018

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Hanna Mincer

Protokolant sekr. sąd. Justyna Wierzbicka

po rozpoznaniu dnia 22 maja 2018

sprawy **P. N. (1)** ur. (...) we W.

syna W. i B. z domu R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 maja 2018 roku w T. przy ulicy (...) podczas odbywania się masowej imprezy sportowej – meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a G. K., wbrew woli organizatorów tej imprezy i pomijając ustalone procedury wdarł się na teren, na którym rozgrywane były zawody sportowe przy czym działał publicznie i bez powodu okazując przez to lekceważący stosunek do porządku prawnego

tj. o przestępstwo określone w art. 60 § 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 57 a kk

sprawy **J. P.** ur. (...) we W.

syna P. i I. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 maja 2018 roku w T. przy ulicy (...) podczas odbywania się masowej imprezy sportowej – meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a G. K., wbrew woli organizatorów tej imprezy i pomijając ustalone procedury wdarł się na teren, na którym rozgrywane były zawody sportowe przy czym działał publicznie i bez powodu okazując przez to lekceważący stosunek do porządku prawnego

tj. o przestępstwo określone w art. 60 § 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 57 a kk

sprawy **D. Z.** ur. (...) we W.

syna R. i R. z domu Z.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 maja 2018 roku w T. przy ulicy (...) podczas odbywania się masowej imprezy sportowej – meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a G. K., wbrew woli organizatorów tej imprezy i pomijając ustalone procedury wdarł się na teren, na którym rozgrywane były zawody sportowe przy czym działał publicznie i bez powodu okazując przez to lekceważący stosunek do porządku prawnego

tj. o przestępstwo określone w art. 60 § 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 57 a kk

sprawy **R. W.** ur. (...) w L.

syna W. i E. z domu Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 maja 2018 roku w T. przy ulicy (...) podczas odbywania się masowej imprezy sportowej – meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a G. K., wbrew woli organizatorów tej imprezy i pomijając ustalone procedury wdarł się na teren, na którym rozgrywane były zawody sportowe przy czym działał publicznie i bez powodu okazując przez to lekceważący stosunek do porządku prawnego

tj. o przestępstwo określone w art. 60 § 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 57 a kk

sprawy **A. S.** ur. (...) w K.

syna M. i V. z domu Ż.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 maja 2018 roku w T. przy ulicy (...) podczas odbywania się masowej imprezy sportowej – meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a G. K., wbrew woli organizatorów tej imprezy i pomijając ustalone procedury wdarł się na teren, na którym rozgrywane były zawody sportowe przy czym działał publicznie i bez powodu okazując przez to lekceważący stosunek do porządku prawnego

tj. o przestępstwo określone w art. 60 § 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 57 a kk

sprawy **D. S. (1)** ur. (...) w K.

syna R. i K. z domu J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 maja 2018 roku w T. przy ulicy (...) podczas odbywania się masowej imprezy sportowej – meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a G. K., wbrew woli organizatorów tej imprezy i pomijając ustalone procedury wdarł się na teren, na którym rozgrywane były zawody sportowe przy czym działał publicznie i bez powodu okazując przez to lekceważący stosunek do porządku prawnego

tj. o przestępstwo określone w art. 60 § 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 57 a kk

sprawy **Ł. Ś.** ur. (...) w K.

syna G. i K. z domu A.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 maja 2018 roku w T. przy ulicy (...) podczas odbywania się masowej imprezy sportowej – meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a G. K., wbrew woli organizatorów tej imprezy i pomijając ustalone procedury wdarł się

na teren, na którym rozgrywane były zawody sportowe przy czym działał publicznie i bez powodu okazując przez to lekceważący stosunek do porządku prawnego

tj. o przestępstwo określone w art. 60 § 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych

sprawy **S. W.** ur. (...) we W.

syna S. i J. z domu B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 maja 2018 roku w T. przy ulicy (...) podczas odbywania się masowej imprezy sportowej – meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a G. K., wbrew woli organizatorów tej imprezy i pomijając ustalone procedury wdarł się na teren, na którym rozgrywane były zawody sportowe przy czym działał publicznie i bez powodu okazując przez to lekceważący stosunek do porządku prawnego

tj. o przestępstwo określone w art. 60 § 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych

sprawy **K. W.** ur. (...) w m. R.

syna S. i J. z domu G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 maja 2018 roku w T. przy ulicy (...) podczas odbywania się masowej imprezy sportowej – meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a G. K., wbrew woli organizatorów tej imprezy i pomijając ustalone procedury wdarł się na teren, na którym rozgrywane były zawody sportowe przy czym działał publicznie i bez powodu okazując przez to lekceważący stosunek do porządku prawnego

tj. o przestępstwo określone w art. 60 § 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 57 a kk

ORZEKA:

I uznaje oskarżonych: **P. N. (1), J. P., D. Z., R. W., A. S., D. S. (1), S. W. i K. W.** za winnych tego, że w dniu 20 maja 2018 roku w T. przy ulicy (...) podczas trwania masowej imprezy sportowej – meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a G. K., wbrew woli organizatorów tej imprezy i pomijając ustalone procedury wdarli się na teren stadionu czym działali publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie dla porządku prawnego tj. występku z art. 60 ust. 1a ustawy z 20 marca 2009 o bezpieczeństwie imprez masowych (jedn.tekst Dz.U.2017.1160 ze zm.) w zw. z art.57a§1 kk i za to na podstawie art. 60 ust. 1a w/w ustawy w zw. z art.57a§1 kk wymierza kary:

- P. N. (1), w zw. z art. 35 § 1 kk, karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

- J. P. i R. W. kary po 100 (sto) stawek dziennych grzywny po przyjęciu, że jedna dzienna stawka wynosi 10 (dziesięć) zł;

- D. Z., A. S., D. S. (1), S. W. i K. W. kary po 100 (sto) stawek dziennych grzywny po przyjęciu, że jedna dzienna stawka wynosi 20 (dwadzieścia) zł;

II na podstawie art.66 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 41b § 1 kk orzeka względem oskarżonych: P. N. (1), J. P., D. Z., R. W., A. S., D. S. (1), S. W. i K. W., środki karne zakazu wstępu na imprezę masową obejmujące wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane

przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okresy po 2 (dwa) lata od uprawomocnienia się wyroku;

III na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności oraz grzywien zalicza okresy zatrzymania:

- a) P. N. (1) od 20 maja 2018 godz. 21:00 do dnia 22 maja 2018 godz. 22:35,
- b) J. P. od 20 maja 2018 godz. 21:00 do dnia 22 maja 2018 godz. 22:35,
- c) D. Z. od 20 maja 2018 godz. 20:30 do dnia 22 maja 2018 godz. 22:35,
- d) R. W. od 20 maja 2018 godz. 21:00 do dnia 22 maja 2018 godz. 22:35,
- e) A. S. od 20 maja 2018 godz. 21:00 do dnia 22 maja 2018 godz. 22:35,
- f) D. S. (1) od 20 maja 2018 godz. 21:00 do dnia 22 maja 2018 godz. 22:35,
- g) S. W. od 20 maja 2018 godz. 21:00 do dnia 22 maja 2018 godz. 22:35;
- h) K. W. od 20 maja 2018r. godz. 22:20 do dnia 22 maja 2018 godz.22:35;

IV ustalając, iż **Ł. Ś.** w dniu 20 maja 2018 roku w T. przy ulicy (...) podczas trwania masowej imprezy sportowej – meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a G. K., wbrew woli organizatorów tej imprezy i pomijając ustalone procedury wdarł się na teren stadionu a przy tym działał publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie dla porządku prawnego czym wyczerpał znamiona występku z art. 60 ust. 1a ustawy z 20 marca 2009 o bezpieczeństwie imprez masowych (jedn.tekst Dz.U.2017.1160 ze zm.) w zw. z art.57a§1 kk oraz ustalając, że wina i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 66§1 kk i art. 67§1 kk, warunkowo umarza postępowanie na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

V na podstawie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk, zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w W., kwotę 800 (ośmuset) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;

VI na podstawie art.66 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 41b § 1 kk orzeka względem **Ł. Ś.**, środek karny zakazu wstępu na imprezę masową obejmujące wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okresy po 2 (dwa) lata od uprawomocnienia się wyroku;

VII zasądza od P. N. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (stu dwudziestu) zł tytułem opłaty, od J. P. i R. W. kwoty po 100 (sto) zł, od D. Z., A. S., D. S. (1), S. W. i K. W. kary po 200 (dwieście) zł tytułem opłaty, od **Ł. Ś.** kwotę 60 (sześćdziesięciu) zł tytułem opłaty oraz obciąża każdego z oskarżonych wydatkami w części w kwotach po 50 (pięćdziesiąt) zł.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a kpk zakres uzasadnienia został ograniczony do zawartych w wyroku rozstrzygnięć o winie i karze w części dotyczącej oskarżonych: P. N. (1) i D. S. (1).

Decyzją Prezydenta Miasta T. z 2 marca 2018 ((...).5310.1.8.2018.JP) zezwolono (...) S.A. z siedzibą w T. na przeprowadzenie masowych imprez sportowych – meczów piłki nożnej m.in. w dniu 20 maja 2018 **od godz. 16:00** do godz. 19:15 (mecz piłki nożnej pomiędzy (...) – G. K.).

Dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia decyzji k. 1-4 akt.

Firma (...) Ochrona (...) sp. z o.o. miała podpisaną umowę na ochronę meczy klubu (...), także tego, który miał się odbywać w dniu 20 maja 2018 w T.. Kierownikiem ds. bezpieczeństwa był A. Z.. Zwyczajowo kibice klubu (...) byli wpuszczani brama od ul.(...) zaś przyjezdni brama od ul.(...). Organizator imprezy przekazywał ochronie listy imienne kibiców przyjezdnych wskazane przez kluby. Do obowiązków ochrony należało sprawdzenie każdej wchodzącej osoby na podstawie listy i dowodu osobistego. Jeżeli jakiejś osoby nie było na liście jej nazwisko było dopisywane wraz z numerem PESEL z dowodu osobistego.

Dowód: zeznania A. Z. k. 67v-68v akt.

W dniu 20 maja 2018 przed godziną 16:00, przed stadionem na ul. (...) w T., przy bramie mieszczącej się na ul. (...), zaczęli zbierać się kibice przyjezdni klubu (...) oraz kibice klubów zaprzyjaźnionych klubów (...) i (...). Autobusami przyjechała grupa około 100 osób wśród których znajdowali się P. N. (1) (z W.) i D. S. (1) (z K.). H. N. (pracownik ochrony (...)) stała przy bramce dla gości przyjezdnych i miała obowiązek wpuszczać kibiców na stadion jednak dopiero po sprawdzeniu czy ich imiona i nazwiska znajdują się na imiennej liście przekazanej jej przez kierownika ds. bezpieczeństwa. Na liście przekazanej przez klub (...) znajdowało się nazwisko D. S. (1). Na żadnej z list przekazanej ochronie stadionu nie było nazwiska P. N. (1). Okazało się że kibice klubu (...) w ogóle nie przesłali organizatorom listy i podjęto decyzję o tym, że nie zostaną wpuszczeni na stadion. Obok bramy znajdowało się wejście którym pojedynczo wpuszczano kibiców na teren stadionu. O godz. 16:00 H. N. zaczęła wpuszczać kibiców bocznym, węższym wejściem. Wśród kibiców oczekujących na wejście pojawiły się głosy, że to wszystko za wolno trwa zaś bardziej tędy kibice w ogóle nie przejdą tą wąską bramką ponieważ się nie zmieszczą. Oczekiwali, że zostanie otwarta szeroka brama zabezpieczona łańcuchem i kłódką, kilkakrotnie o to prosili. Ochrona droga radiową dwukrotnie pytała prezesa (...) czy możliwe jest otworzenie tej bramy ale otrzymali odpowiedź odmowną. Mecz w tym dniu zabezpieczali funkcjonariusze Policji w 20 osobowym plutonie w skład którego wchodził m.in. J. F., M. B., A. U., M. R., M. Ś., K. T.. Policjanci okrążyli już kibiców przyjezdnych, którzy ustawili się przy bramie wejściowej. O godz. 16:25 kilkudziesięciuosobowa grupa kibiców dokonała siłowego wejścia na teren stadionu – rozsunęli zamkniętą na łańcuch i kłódkę bramę przesuwną i wtargnęli na teren obiektu. Znaczna część kibiców przyjezdnych pomimo rozsuniętej bramy nie weszła na teren stadionu. Ci którzy to zrobili m.in. P. N. (1) i D. S. (1), pobiegli w kierunku pustej trybuny kibiców (...) a następnie do sektora przewidzianego dla kibiców klubu (...). W tym czasie na stadionie nie było jeszcze kibiców (...). Funkcjonariusze Policji od razu otrzymali polecenie wejścia na stadion i zatrzymania tych osób. Informowali jednocześnie osoby, które wtargnęły na stadion aby się zatrzymały i wykonywały polecenia gdyż w przeciwnym razie będą użyte środki przymusu bezpośredniego. Takie środki zostały użyte wobec kilkunastu osób. Osoby, które wtargnęły na stadion zostały otoczone kordonem Policji i zamknięte w tzw. klatce dla gości. Całe zdarzenie trwało około 20 minut, osoby zatrzymane nie dokonały żadnych zniszczeń zaś mecz rozpoczął się punktualnie.

Ostatecznie ze względów bezpieczeństwa, dopiero po zakończeniu meczu, zatrzymano kilkudziesięciu kibiców w tym P. N. (1) i D. S. (1), którzy wtargnęli na stadion i zostali oni przekazani policjantom Wydziału Konwojowego i przewiezieni do Komisariatu Policji T.-Ś..

Dowód: zeznania M. B. k. 11v-12 akt,

zeznania A. U. k. 23v-24 akt,

zeznania M. R. k. 29v-30 akt,

zeznania M. Ś. k. 39-40 akt,

zeznania K. T. k. 46-47 akt,

zeznania H. N. k. 52v-53 akt,

listy z nazwiskami kibiców uprawnionych do wejścia na stadion k. 56-66 akt,

zeznania A. Z. k. 67v-68v akt,

zeznania J. F. k. 71-72 akt,

protokół zatrzymania płyty DVD z zapisem monitoringu k. 77-81 akt,

notatka k. 81 akt,

protokół odtworzenia nagrania przebiegu zdarzenia wraz ze zdjęciami k. 84-87, 89-

100 akt,

- protokół zatrzymania P. N. k.101-103 akt,

- protokół zatrzymania D. S. k. 101-102 akt pierwotnie VIII K 536/18.

(zeznania świadków oraz dokumenty ujawnione na k. 141 akt)

P. N. (1) ma 19 lat, wzrost 180 cm, jest średniej budowa ciała. Nie był dotychczas karany sędownie.

Ma wykształcenie podstawowe. Jest uczniem Zespołu Szkół Budowlanych we W.. Jest kawalerem, nie ma żadnych osób na utrzymaniu. Pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie ma żadnych dochodów.

Dowód: protokół oględzin wraz ze zdjęciami k. 110-114 akt,

dane o karalności k. 115 akt,

dane osobowe k. 138 akt.

D. S. (1) ma 32 lata, wzrost 180 cm, jest średniej budowa ciała. Nie był dotychczas karany sędownie.

Ma wykształcenie średnie. Prowadzi działalność gospodarczą i osiąga dochód w wysokości około 3 000 zł miesięcznie. Jest kawalerem, ma dwie osoby na utrzymaniu – narzeczoną oraz 5 miesięczne dziecko.

Dowód: protokół oględzin wraz ze zdjęciami k. 106-109 akt o pierwotnej sygn.VIII K 536/18,

dane o karalności k. 110 akt o pierwotnej sygn.VIII K 536/18,

dane osobowe k. 138v akt.

P. N. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Przed Sądem wyjaśnił, że brama była otwarta więc spokojnie wszedł na stadion i w związku z tym nie można mówić o tym, że tam wtargnął. Dopiero jak już był na stadionie Policja zaczęła „gazować” i dlatego uciekł do sektora gości. Dodał, że myślał że był na liście przekazanej przez klub ale tego nie sprawdzał (wyjaśnienia k. 118 i 139 akt)

D. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Przed Sądem wyjaśnił, że brama była otwarta więc wszedł na stadion, poczuł gaz, zrobił kilka szybszych kroków do przodu żeby nie dostać pałką i to wszystko. Dodał, że nie wchodził ani na bieżnię ani na murawę oraz, że nie było możliwości wycofania się ze stadionu przed bramę ponieważ Policja użyła gazu i pałek (wyjaśnienia k. 115 akt VIII K 536/18 i 140 akt)

Przystępując do oceny wyjaśnień oskarżonych należy wskazać, że Sąd nie dał im wiary. Wynikało z nich bowiem, że ponieważ brama była otwarta to po prostu weszli na stadion a z uwagi na to, że pojawiła się Policja, nie mogli już go opuścić. W tej części jednoznaczny materiał dowodowy w postaci zeznań pracowników ochrony oraz funkcjonariuszy Policji: M. B., A. U., M. R., M. Ś., K. T., H. N., A. Z. i J. F. w połączeniu z protokołem odtworzenia nagrania monitoringu, pozwolił na ustalenie, że po siłowym otwarciu bramy zabezpieczonej łańcuchem i kłódką przez grupę kilku kibiców,

na teren obiektu wbiegło kilkadziesiąt osób bez sprawdzenia ich danych z listami a następnie do końca meczu byli zamknięci w tzw. klatce dla kibiców otoczeni kordonem Policji. Następnie od tej grupy oddzielono osoby, które zostały wpuszczone po sprawdzeniu ich tożsamości i te osoby zwolniono zaś pozostałe zatrzymano. W tej grupie osób zatrzymanych byli oskarżeni. Całe zdarzenie miało bardzo dynamiczny przebieg a pomimo tego znaczna grupa kibiców przyjezdnych nie przekroczyła bramy i nie wbiegła na stadion. Należy dodać, że zasady obowiązujące przy wejściu na mecz nie są z pewnością obce oskarżonym i nie po raz pierwszy byli na meczu wyjazdowym. Każda wchodząca osoba musi okazać dowód tożsamości i tylko w ten sposób, legalnie, może dostać się na teren stadionu. Świadczy to jednoznacznie o tym, że oskarżeni – wbrew ich twierdzeniom - wdarli się na teren obiektu i nie miało to nic wspólnego ze spokojnym wejściem na jego teren w sytuacji w której nie mogli podejrzewać, że naruszają przepisy prawa.

Sąd dał w całości wiarę ujawnionym w sprawie zeznaniom świadków, nie były one kwestionowane przez strony i brak było podstaw do kwestionowania ich prawdziwości. Sąd dał także wiarę w całości dowodom z dokumentów zebranych w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując argumentów do poddania wątpliwości co ich autentyczności. Wskazane dokumenty zostały sporządzone we właściwej formie, przez uprawnione osoby i organy.

Sąd uznał oskarżonych za winnych tego, że w dniu 20 maja 2018 roku w T. przy ulicy (...) podczas trwania masowej imprezy sportowej – meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a G. K., wbrew woli organizatorów tej imprezy i pomijając ustalone procedury wdarli się na teren stadionu czym działali publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie dla porządku prawnego tj. występku z art. 60 ust. 1a ustawy z 20 marca 2009 o bezpieczeństwie imprez masowych (jedn.tekst Dz.U.2017.1160 ze zm.) w zw. z art.57a§1 kk.

Zgodnie z treścią art. 60 ust.1 a wskazanej ustawy; „Kto w czasie trwania imprezy masowej wdiera się na teren obiektu lub na teren, gdzie prowadzona jest impreza masowa albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku”.

Wdarcie się to wejście na teren, gdzie rozgrywane są zawody sportowe. Może być ono dokonane przy użyciu przemocy (np. odepchnięcie siłą członka służby porządkowej lub informacyjnej, wyłamanie bramy wejściowej) lub przynajmniej wbrew protestom osoby uprawnionej lub wbrew jej oczywistej woli, wtargnięcie bez użycia siły (np. poprzez wbiegnięcie na teren obiektu przez bramę, która została w sposób siłowy otwarta przez inne osoby). Zgodnie z wyrokiem SA w Białymstoku z 17.7.2014 r. (II AKa 140/14, dostępnym na portalu powszechnych orzeczeń sądowych), przez "wdarcie się" należy zaś rozumieć wkroczenie do tych miejsc nie tyle przez przełamanie przeszkody fizycznej, co w istocie wbrew woli osoby uprawnionej. Szukając analogii do treści art.193 kk należy wskazać, że Sąd Najwyższy zauważył, że naruszenie miru domowego to nie tylko czynne (dokonane nie tylko przy pomocy siły fizycznej, ale też w sposób werbalny) przełamanie oporu przed wpuszczeniem do mieszkania niechcianej osoby, lecz także dostanie się przez sprawcę do takiego miejsca, pomimo oczywistego braku (nawet niewyrażonej wprost) zgody na obecność w miejscu określonym w art. 193 KK osoby w nim niepożądanego (wyrok z 1.10.2007, IV KK 232/07, OSNwSK 2007, Nr 1, poz. 2147). W wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 9.12.2010 (II AKA 384/10, KZS 2011, Nr 5, poz. 75), wskazano że "wdarcie w rozumieniu przepisu art. 193 KK to wejście połączone z pokonaniem przeszkody, lecz nie chodzi tu o przeszkodę o charakterze fizycznym, ale o przełamanie woli osoby uprawnionej, która dla wdzierającego się stanowi barierę do pokonania. Sposób naruszenia woli osoby uprawnionej może być różny, jest on przy tym okolicznością drugorzędą, nieistotną z punktu widzenia bytu samego przestępstwa".

Zgodnie z art. 60 ust. 1a ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych karane jest wdarcie się na teren obiektu lub na teren, na którym prowadzona jest impreza masowa, albo nieopuszczenie takiego miejsca wbrew żądaniu osoby uprawnionej. Regulacja ta została dodana w roku 2011 i wynikała z trudności interpretacyjnych w zakresie nieuprawnionego wdzierania się na teren imprezy masowej. W praktyce brak tego przepisu powodował niemożliwość orzeczenia sankcji karnej za zachowanie, które polegało na wtargnięciu **nie na samo boisko, ale na teren samej imprezy masowej**. Zatem o ile art.60 ust.1 dotyczy wyłącznie terenu, gdzie odbywa się współzawodnictwo sportowe, to art.60 ust.1a terenu obiektu lub terenu, gdzie odbywa się impreza masowa. Obiekt jest pojęciem szerszym od np. boiska, a najszerszym z nich wszystkich jest teren imprezy masowej.

Występek z art. 60 ust. 1, jest przestępstwem powszechnym. Może być on popełniony tylko umyślnie w zamiarze bezpośrednim, ma charakter formalny. Dla wyczerpania znamion tego wystętku nie jest konieczne, by sprawca dostał się na teren obiektu lub imprezy masowej przy użyciu siły.

Nie ulega wątpliwości w realiach niniejszej sprawy, iż wolą zarządzającego stadionem było umożliwienie wstępu na mecz osobom posiadającym bilet wstępu lub stosowne zezwolenie po potwierdzeniu ich tożsamości a oskarżeni wdarli się na teren stadionu bez poddania się takiej weryfikacyjnej procedurze.

W myśl art. 115 § 21 kk, występkiem o charakterze chuligańskim jest występki polegający na umyślnym zamachu na zdrowie, na wolność, na cześć lub nietykalność cielesną, na bezpieczeństwo powszechne, na działalność instytucji państwowych lub samorządu terytorialnego, **na porządek publiczny**, albo na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy, jeżeli **sprawca działa publicznie i bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego**. Jak zauważył Sąd Najwyższy w uchwale składu 7 sędziów z dnia 20 września 1973 roku (VI KZP 26/73, OSNKW 1973, nr 11, poz. 132) działanie publicznie zachodzi wówczas, gdy bądź ze względu na miejsce działania, bądź ze względu na okoliczności i sposób działania sprawcy jego zachowanie się jest lub może być dostępne (dostrzegalne) dla nieokreślonej liczby osób, przy czym sprawca mając świadomość tej możliwości co najmniej na to się godzi.

Kolejną niezbędną cechą konstytutywną chuligańskiego charakteru przestępstwa jest to, aby sprawca działał w rozumieniu powszechnym bez powodu lub z oczywiście błahego powodu. O braku powodu do działania mówimy wtedy, gdy nie istnieje świadomy, racjonalny motyw działania, gdy działaniu brak racji. W wypadkach takich sam sprawca nie umie często wyjaśnić, dlaczego podjął działanie w sytuacji, w której nikt go nie sprowokował, ani nie istniały inne okoliczności tłumaczące jego reakcję. O powodzie zupełnie błahym należy mówić wówczas, gdy zachodzi oczywista nieadekwatność reakcji do przyczyny zewnętrznej powodującej działanie, gdy cel, w jakim podsądny działa, nie usprawiedliwia - w rozumieniu powszechnym - w jakimś istotniejszym stopniu drastyczności środków podjętych przez sprawcę dla jego osiągnięcia. Oskarżonym powoduje tu często nie licząca się z wymaganiami współzycia społecznego chęć postawienia na swoim i zachowania zgodnie ze swoją wolą. Dla oceny istnienia i wagi powodu zachowania sprawcy nie mają dominującego znaczenia poglądy sprawcy przestępstwa. W szczególności nie może być brane pod uwagę to, że sprawca ma poważne pretensje do pokrzywdzonego, które to pretensje są przyczyną zajścia. Czy i w jakim stopniu te pretensje mogą usprawiedliwiać zachowanie sprawcy, winna decydować ocena obiektywna (czyli tzw. powszechne rozumienie), a nie subiektywna ocena sprawcy (Mioduski (w:) Bafia, Mioduski, Siewierski, t. 1, s. 240-241).

Koniecznym elementem charakteru chuligańskiego czynu jest również to, aby sprawca przez swój czyn okazał rażące lekceważenie porządku prawnego. Nie chodzi tu jednak o motywację oskarżonego, rozumianą jako chęć okazania lekceważenia tych zasad, ale wydzźwięk jego czynu w otoczeniu, które zetknęło się z czynem. Ta przesłanka jest spełniona wówczas, gdy sprawca, podejmując bezprawne zachowanie, nie liczy się z interesem jednostkowym lub całej zbiorowości, przy czym owo lekceważenie odbiega znacznie od przeciętności, jest rażące (Grzegorzczak, Gubiński, Prawo..., s. 144-145).

Podkreślić trzeba, że o charakterze chuligańskiego czynu decydują nie subiektywne przeżycia, pragnienia i cele sprawcy, lecz obiektywny wydzźwięk jego zachowania się, a w szczególności dokonanie umyślnego zamachu na określone w przepisie dobra, i to publicznie oraz bez powodu lub z oczywiście błahego powodu, gdyż takie właśnie działanie przedstawia się według opinii społecznej jako lekceważenie podstawowych zasad porządku prawnego (tak na gruncie kodeksu wykroczeń SN w wyroku z dnia 20 czerwca 1979 r., V KRN 131/79, OSNKW 1979, nr 10, poz. 105).

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że oskarżeni dopuścili się wystętku o charakterze chuligańskim. W sposób rażący zlekceważyli znane im reguły wejścia na stadion a przy tym działali publicznie i bez powodu. W ocenie Sądu, brak zgody organizatora imprezy na otwarcie bramy i tym samym ewentualne zdenerwowanie kibiców ich wolnym wpuszczaniem na teren stadionu, nie usprawiedliwia zachowań oskarżonych w takim stopniu aby móc powiedzieć, że mieli racjonalny powód aby wdrzeć się na stadion. Po pierwsze mecz się jeszcze nie zaczął a po

wtóre duża grupa kibiców pozostała jednak przez bramą nie dając się porwać temu „instynktowi stadnemu”, który niewątpliwie porwał oskarżonych. Wniosek jest jeden - osoby (kibice) racjonalnie rzecz oceniający nie chcieli pomimo wszystko naruszać przepisów prawa i tego nie zrobili.

Sąd wymierzył **P. N. (1)** karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Oskarżony jest młodym człowiekiem, nie osiagającym dochodów, uczniem pozostającym na utrzymaniu rodziców – tym samym dokonując wyboru kary Sąd uznał, że kara pracy społecznej będzie miała w stosunku do tego oskarżonego, w stopniu najwyższym walor wychowawczy i zapobiegawczy.

Sąd wymierzył **D. S. (1)** karę 100 stawek dziennych grzywny po przyjęciu, że jedna dzienna stawka wynosi 20 zł. Oskarżony pracuje, ma własną działalność gospodarczą i osiąga dochód w wysokości około 3 000 zł miesięcznie. Zatem kara grzywny będzie miała w tym przypadku także walor zapobiegawczy i dostosowany do możliwości zarobkowych oskarżonego.

Obaj oskarżeni nie byli karani sędownie, co stanowiło istotną okoliczność łagodzącą. W ocenie Sądu orzeczone kary spełnią swoje cele, będąc dla sprawców wystarczającą dolegliwością i przestrogą na przyszłość. Kara ograniczenia wolności co jeszcze raz należy podkreślić, ma nie tylko być dolegliwa ale także spełnić funkcje wychowawczą.

W ocenie Sądu orzeczone kary realizuje wszelkie dyrektywy wymienione w art. 53 kk i uwzględniają stopień zawinienia oskarżonych, sposób dokonania przestępstwa, właściwości i warunki osobiste każdego z nich, a także ich dotychczasowy sposób życia. W ocenie Sądu orzeczone kary są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynu, uwzględniają w sposób całościowy okoliczności popełnienia przestępstwa, zaś ich dolegliwość nie przekracza stopnia winy. Orzeczone kary umożliwią oskarżonym uświadomienie sobie naganności swojego zachowania i przyczynią się do zweryfikowania postępowania na przyszłość.

W ocenie Sądu orzeczone kary, w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, można by nazwać wręcz łagodnymi przy czym w tym miejscu należy podkreślić, że Sąd dostrzegł, iż organizacja meczu w zakresie wpuszczania kibiców na stadion była daleka od ideału. Bardzo powolne wpuszczanie osób przez naprędcę – wobec awarii kołowrotka – przystosowaną bramkę, spowodowało niepotrzebne i dodatkowe emocje u oczekujących na wejście, które w pewnym stopniu były dla Sądu zrozumiałe. Okoliczność ta oczywiście nie usprawiedliwia zachowania oskarżonych, a tym bardziej nie ekskulpuje, aczkolwiek miała również wpływ na wymiar kar, jak i środka karnego, o którym niżej.

Należy w tym miejscu dodać, że Sąd rozważał możliwość zastosowania wobec oskarżonych instytucji warunkowego umorzenia postępowania jako, że przesłanki formalne w postaci niekaralności oraz zagrożenia ustawowego zostały spełnione. Sąd jednak uznał, że wobec postawy oskarżonych, którzy w tak przecież oczywistej sytuacji popełnienia przestępstwa, nie przyznali się do winy, nie zachodzi pozytywna prognoza w postaci przekonania Sądu, że pomimo braku kary nie popełnią przestępstwa w przyszłości. Wyjaśnienia oskarżonych były nie tylko naiwne ale przede wszystkim wskazywały na to, że nie widzieli do zakończenia postępowania, nic złego w swoim zachowaniu a tym samym warunkowe umorzenie postępowania mogli by odebrać jako utwierdzenie ich w tym mylnym przekonaniu.

Na podstawie art. 66 ustawy w zw. z art. 41 b § 1 k.k. sąd orzekł wobec każdego z oskarżonych zakaz wstępu na wszelkie imprezy masowe obejmujące wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres 2 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku. Orzeczenie tych środków karnych było obligatoryjne. Orzeczone zostały w minimalnej wysokości 2 lat, na co wpływ miały wyżej opisane okoliczności, zwłaszcza niekaralność oskarżonych. Konieczność zastosowania tego środka wynika z art. 66 Ustawy w związku z art. 41b§1 kk zdanie drugie. Zakaz wstępu na imprezę masową obejmuje wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (§2 art. 41b kk). Zakaz wstępu na imprezę masową wymieniony w art. 39 pkt 2c orzeka się w latach, od lat 2 do 6 (art. 43§1 kk).

Nadto na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary sąd zaliczył P. N. (1) okres zatrzymania od 20 maja 2018 godz. 21:00 do dnia 22 maja 2018 godz. 22:35, zaś D. S. (1) okres od 20 maja 2018 godz. 21:00 do dnia 22 maja 2018 godz. 22:35.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 626 k.p.k. i art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych uznając, że możliwości zarobkowe oskarżonych pozwalają na ich uiszczenie. P. N. (1) wprawdzie nie pracuje, jednak kwota 170 zł nie jest wysoka a okres wakacyjny niewątpliwie pozwoli oskarżonemu na podjęcie choćby pracy dorywczej tak aby zadośćuczynić nałożonemu obowiązkowi.